

Так, ст. 41 Конституції України та ст.1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, до якої Україна приєдналася 17.07.1997 року, відповідно до Закону України «Про ратифікацію Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод», Першого протоколу та протоколів № 2, № 4, № 7 та № 11 до Конвенції, закріплено принцип непорушності права приватної власності, який означає право особи на безперешкодне користування своїм майном та закріплює право власника володіти, користуватися і розпоряджатися належним йому майном на власний розсуд, вчиняти щодо свого майна будь-які угоди, відповідно до закону за своєю волею, незалежно від волі інших осіб.

Згідно ч. 1 ст. 316 Цивільного кодексу України правом власності є право особи на річ (майно), яке вона здійснює відповідно до закону за своєю волею, незалежно від волі інших осіб. Частиною 1 ст. 317 Цивільного кодексу України передбачено, що власникові належать права володіння, користування та розпорядження своїм майном.

Відповідно до ч.ч. 1, 2 ст. 319 Цивільного кодексу України власник володіє, користується, розпоряджається своїм майном на власний розсуд та має право вчиняти щодо свого майна будь-які дії, які не суперечать закону. Ст. 321 Цивільного кодексу України встановлено, що **право власності є непорушним**, ніхто не може бути протиправно позбавлений цього права чи обмежений у його здійсненні.

Гарантуючи захист права власності, закон надає власнику право вимагати усунення будь-яких порушень його прав, хоч би ці порушення і не були поєднані з позбавленням володіння чи користування. Способи захисту права власності передбачені нормами статей 16, 386, 391 Цивільного кодексу України.

Відповідно до ст. 16 Цивільного кодексу України, кожна особа має право звернутися до суду за захистом свого особистого немайнового або майнового права та інтересу.

Способами захисту цивільних прав та інтересів можуть бути: припинення дії, яка порушує право, відновлення становища, яке існувало до порушення; суд може захистити цивільне право або інтерес іншим способом, що встановлений договором або законом.

Частиною 2 ст. 386 Цивільного кодексу України передбачено, що власник, який має підстави передбачати можливість порушення свого права власності іншою особою, може звернутися до суду з вимогою про заборону вчинення нею дій, які можуть порушити його право, або з вимогою про вчинення певних дій для запобігання такому порушенню, та відповідно до ч.1 ст. 391 Цивільного кодексу України **власник майна має право вимагати усунення перешкод у здійсненні ним права користування та розпорядження своїм майном.**

Відповідно до ст. 72 ЖК Української РСР визнання особи такою, що втратила право користування житловим приміщенням внаслідок відсутності цієї особи понад встановлені строки, провадиться в судовому порядку. Відповідно до п. 2 ч. 1 ст. 7 Закону України «Про свободу пересування та вільний вибір місця проживання в Україні» **зняття з реєстрації місця проживання особи здійснюється на підставі судового рішення**, яке набрало законної сили, про позбавлення права власності на житлове приміщення або права користування житловим приміщенням, про виселення, про визнання особи безвісно відсутньою або оголошення її померлою.

Відтак, якщо реєстрація місця проживання іншої особи у житлі власника здійснює перешкоди у вільному володінні, розпорядженні та користуванні своїм житлом, він має право звернутися до суду із позовною заявою про усунення відповідних перешкод, зокрема, шляхом зняття особи з реєстрації місця проживання та визнання особи такою, що втратила право користування житловим приміщенням.

За додатковою інформацією звертайтеся до **Відділу «Устинівське бюро правової допомоги»** за адресою: смт Устинівка, вул. Благодатна, 1. Тел.: (05239) 4-17-65.

Для **цілодобового** доступу громадян до безоплатної вторинної правової допомоги діє єдиний телефонний номер **0-800-213-103**.